

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

41. Pater noster Abraham est, nos ex fornicatione non sumus nati. Vnum Patrem habemus Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

39. *Pater noster Abraham est. Nos ex fornicatione non sumus nati.*

41. *Vnum patrem habemus Deum.*

Occasione accepta ex illis Christi verbis, *Si vos manseritis in sermone meo, verè discipuli mei eritis, & cognoscetis veritatem, & veritas liberabit vos*, quæ verba quibusdam Iudæorum in eum credentibus dixerat; alij increduli & inflati Iudæi, responderunt ei; *Semen Abraha sumus, nomini seruiimus unquam, quomodo tu dicis: Liberi eritis?* id est, quomodo tu loqueris de vindicando nos in aliquam libertatem? non intelligentes Christum loqui de libertate alia longè meliori, quæ esset à seruitute peccati, vt suprâ contra Caluinum ostendimus. Christus igitur volens eos in meliorem viam reducere, & de qua libertate loqueretur, plenius docere, ait, *eum qui facit peccatum, seruum esse peccati, seruum autem manere quidem in domo ad tempus, siue ciuilitèr seruum intelligas, qui domino suo in eadem domo cum filiis familias ad tempus seruit, siue seruum spiritualiter & peccatorem, qui ad tempus in Ecclesia Dei cum iustis & filiis Dei Sacramenta participat, sed non in æternum, filium autem manere in æternum & esse hæredem: moxque inferit, Si ergo vos Filius liberauerit, verè liberi eritis: liberationem illis quandam adhuc necessariam esse demonstrans. Illi in sua arrogantia impiâque & vana iactantia persistentes, Responderunt & dixerunt ei, id est, vt suam nequitiam regerent, audacter & insolenter dixerunt, *Pater noster Abraham est*, iustus videlicet ac sanctus vir & amicus Dei appellatus. Hanc eorum vanam ostentationem Christus repressit, dicens: *Si filij Abraha estis, opera Abraha facite*: & rursum, *Vos queritis me interficere: hoc Abraham non fecit*: & adhuc semel, *Vos opera patris vestri facitis*, in omnibus his verbis id vnum docens, eos idcirco de patre suo Abraham inaniter iactare, quia tam sanctum ac iustum patrem minimè imitentur. Quumque adhuc semel in vana sua iactatione persisterent, dicentes: *Nos ex fornicatione non sumus nati*, id est, non sumus idololatæ, nec deos falsos sequimur; *Vnum patrem habemus Deum*, vnum & verum Deum colimus; nec ex carnali solum generatione, sed & ex fidei puritate liberi homines sumus; eodem ferè rursus sermone & ex vitæ impunitate vanam eorum iactantiam reprimit: *Si Deus pater vester esset, diligeretis vtrique me*, quasi diceret: Non satis est credere in Deum, vt filij Dei sitis, sed etiam diligere Deum*

opor

oportet, & quemcunque mittit ille, maximè filium Dei naturalem. Ego enim ex Deo processi & veni. Et paulò post, appetitissima voce nequitiam cordis eorum patefaciens, ait: Vos se patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere. In planum ac perspicuum fit, iactantiam Iudæorum quòd Abraham patrem haberent, nec ex fornicatione essent, sed vnum Deum cum patribus suis colerent, hoc solo nomine à Christo reiectam fuisse, quòd patris sui bona opera nò facerent, quòd occidendi eum voluntatem haberent, quòd Deum non diligerent, quòd desideria diaboli facerent, denique quòd homines impij, odio & malevolentia pleni essent.

Vide nunc vt hoc totum inuertit, & ad Catholicorum reprehensionem, deprauata Scriptura, impiè còuertit Caluini. Similem esse vult vnitatis Catholice & successionis Ecclesiasticæ contra nouellos hæreticos atque schismaticos inuisibilem exceptionem, quæ fuit hoc loco Iudæorum de patre suo Abraham vana iactantia; vt hoc videlicet fucò ad vnitatem Ecclesiasticæ contemptum, homo hæreticus & Ecclesiæ defertor, lectoris animum inducat atque seducat. Sic (inquit) hodie Papista verbum Dei, quod lapides mouere possent, tanquam fabulosum rident, & audacter ferro & igni persequuntur, tantum quia fallaci Ecclesiæ titulo freti, Deo se posse & hominibus illudere confidunt. Hic vt comparatio Caluini teneat, concedere illi oportet, quicquid ille & conueniæ ac sodales eius docuerunt, Dei verbum esse; tum ita rutilans, clarum, atque resplendens hoc verbum esse, vt vel lapides illud mouere possent: tandem Catholicos non nisi fallaci Ecclesiæ titulo fraudari. Hæc nisi omnia concedas, quæ sanus concedat nemo, eorum corruit futilis atque insulsa Caluini comparatio. Pergit paulò post vt hanc suam comparisonem plenius instructam adornet. Videmus (inquit) vt Iudæi isti sanctitatem ex se se habere putauerint, quia orti essent ex radice sancta. Denique Ecclesiam Dei se esse contendunt, quia originem ducant à sanctis Patribus. Quemadmodum hodie continua à Patribus successio Papistas inflat & plusquam turgidos reddit. Talibus eos perestigijs eludit Satan, vt Deum à verbo suo, Ecclesiam à fide, & ignem calorum à Spiritu separent. Sciamus ergo, quamuis secundum carnem spurij non sint, sed plausible Ecclesiæ titulo venditent, nihil minus esse quam Dei filios, qui semen vite adterrarunt. Nempe per quascunque circumeant ambages, nunquam tamen elabi poterunt quin hac sola iactantia offerantur. Non sanctis Patribus successimus: ergo sumus Ecclesia. Quod si re-

Vana Caluini iactantia.

Successio-
au Eccle-
siastica ar-
gumentum
inaniter
impugna-
tur.

refellendis Iudæis valuit Christi responsum, non minus hodie ad istos coarguendos sufficit. Hæc est tota à Caluino instructa comparatio, qua veluti erecto, quod sequantur, vexillo suos Caluinistas ad Ecclesiasticæ vnitatis & successionis contemptum bonus signifer deducat. Argumentum & vis tota comparationis hæc est: Christi responsum refellit Iudæos de patre suo Abraham iactantes, ergo & idem responsum ad coarguendos Catholicos sufficere debet Ecclesiasticam vnitatem & successionem sibi venditantes. Videamus ergo quale Christi responsum fuit. Hoc & non aliud erat (vt ex præcedentibus patet) Iudæos Abraham patrem frustra venditare, quia opera Abrahæ non faciebant, sed diaboli, quem ideò patrem habebant, non Abraham. Vt ergo contra Catholicos idem responsum valeat, inferre Caluinum oportuit, Catholicos Patrum suorum, quibus se succedere & quorum se filios profiterentur, opera bona non facere, non imitari, sed opera diaboli facere, quem ideò potius patrem habent. Planè hunc in modum ratiocinari oportuit, vt Christi responsum ad Catholicos successionem Ecclesiasticam & Ecclesiæ titulum sibi venditantes coarguendos sufficiat, sicuti Iudæis de patre suo Abraham gloriantibus refellendis idem valuit. Ac per hoc ad Christianorum vitia vitæque impuritatem taxandam, quæ optimorum Patrum mali filij sunt, facit haud dubiè hic locus, valèrque plurimum. Nunc autem nihil huiusmodi Caluinus infert, quum eadem scabie se ac suos fœdè maculari cerneret, nec bonorum operum causam agere, aut illorum patrocinium suscipere Caluinus soleat. Apparet nunc igitur omniumque oculis patet putida stulti hominis & insulsa comparatio. Iudæi homines improbi de patre suo Abraham viro iusto ac sancto gloriari non debuerunt: ergo Catholici eiusdem fidei vnitatem cum Catholicæ Ecclesiæ Patribus tenentes, & illis continua seriè succedentes, de huiusmodi Patribus gloriari, aut huiusmodi veræ Ecclesiæ vnitatem, confortium, titulum sibi venditare non debent. Huius ineptissimæ comparationis turpitudinem, in qua nihil simile, nihil affine, nihil quod comparari queat inuenitur, vel puero cuius perspicere facile & obuium est.

Deinde in hac sua fictitia comparatione quàm multa futi-
liter effutiuit Caluinus! Deum (inquit) à verbo, Ecclesiam à Caluini
fide, regnum calorum à Spiritu separant. Respondeo, Catholici
cos non Deum à verbo separare, sed Dei verbum in vera Dei
Ecclesia quærere; non Ecclesiam à fide seiungere, sed veram
fidem

Caluini
compara-
tio insul-
sa.

Cauilla
futilia.

fidem in sola Ecclesia tenere; denique non regnum caelorum à Spiritu diuelli, sed per opera Spiritus, opera gratiae, ad regnum caelorum contendere. Calvinus & Calvinista illi sunt qui Deum à verbo separant, quando verbū non à Deo & non Deus instituit, sed à suo cerebro suisq; adinventionibus exquirunt: qui Ecclesiam à fide sciungunt, quia non in Ecclesia fidem addiscere, sed, contempra Ecclesia, fidei dogmata sibi met fabricare volunt: denique regnū caelorum à Spiritu legitime diuelli, quia ad regnum caelorum consequenda opera diuini Spiritus nihil cōterre, solam diuinā benevolentiae fiduciam & praesumptionem cum perpetua vitae carceris coniunctam sufficere docent. Rursum hoc in hac comparatione maxime futile & insullum est, quod carnalem propagationem ab Abraham propagationem, cum carnali quae à Patribus Ecclesiasticis successione comparat. *Quamuis* (inquit de Catholicis) *secundum carnem spurij non sunt, sed plausibili Ecclesiae titulo se vendunt.* Ergo Ecclesiae titulus carnalem successione à Catholicis venditur? An aliam Patribus successione Catholicis vendunt quam quod eadem cum illis fidem tenent, & tradita ab illis de manu in numerum Christianae religionis dogmata concordem obseruant. *Secundum carnem* (inquit) *spurij non sunt: secundum carnem legitimi sunt.* Ergo carnalis hinc statuitur propagatio? Sed si oportuit eum loqui, ut aliqua fictitiae comparationis similitudo appareret. Alioquin si proprie loquutus fuisset, tota eius comparatio vel à puero ridenda appareret. Si enim sic dixisset, *Quamuis secundum eandem cum Patribus fidem spurij non sunt, sed plausibili Ecclesiae titulo se vendunt, nihil minus plausibilem quam filij Dei sunt, quia semen vitae adulterarunt, proinde pugnantia, idēque vel à puero ridenda dixisset.* Si enim eandem fidem cum Patribus tenentes spurij non sunt, profecto semen vitae, quod fides & vera doctrina est, non adulterant. Enimvero ita se res habet. Idcirco nos Catholicis Dei beneficio Ecclesiam tenemus unam, sanctam, Catholicam, quia à tota fidei ac dogmatum professione totius hactenus Ecclesiae Patribus successimus, & eandem cum illis fidem tenemus. Haec collectio hac futili Caluini comparatione non infirmatur, sed firma ac valida semper erit, nisi aut nos eandem cum illis fidem non tenere, aut illorum fidem falsam ac vana fuisse, id est, nullam hactenus in Christiano orbe Christianorum Ecclesiam extitisse demonstretur. Porro si idē haec collectio vana est, & pro mera iactantia estimanda, Nos sanctam

Patribus successimus, ergo sumus Ecclesia, quia Iudæorum illa collectio vana erat, nec nisi mera iactantia, Pater noster Abraham est, ergo liberi sumus; eadem quoque ex causa & hæc collectio vana ac futilis erit, Nobis est vnus Deus, vna fides, vnū baptisma, vnum Deum colimus, vnum symbolum credimus, eadem Sacramenta tenemus, sub vno capite Christo, in vno Ecclesiæ corpore, eandem doctrinā, eundem cultum retinemus, ergo sumus vera Ecclesia, quia Iudæorum similis collectio vana erat, Nos vnum patrem habemus Deum, nec sumus ex fornicatione nati, aut ab idololatriæ progeniti, ergo sumus filij Dei. Caterum vt tales Iudæorum collectiones veræ ac bonæ essent, si cum carnati illa propagatione ex Abraham, & cum externa illa professione cultus Dei vera etiā pietas coniuncta fuisset, si opera Abraham fecissent, si Deum Patrem vere dilexissent, eodem planè modo & ista Christianorū hominum similes collectiones veræ tunc ac solidæ erunt, quando cum eiusdem orthodoxæ fidei vnitatis ac puritate, & cum eiusdem puri cultus ac religionis societate, vera etiam vitæ puritas & innocētia coniuncta est, quando Patrum pietatem non secus quàm doctrinam sequuntur, quando Deum purè diligunt, sicut in eum sincerè credunt. Hoc quia non obseruauit odio & maleuolentia excæcatus Calvinus, quod nuda literæ inspectio eum docere potuit, collectiones Iudæorum à Christo reiectas in Christianos impiè contorquet, qui etsi similes propositiones vsurpant, non tamē similes collectiones faciunt. Hæc Caluini hoc loco impietas & impostura à lectore Caluinista ambabus vltis recipitur, veluti validum & egregium telum contra successionis & vnitatis Ecclesiasticæ argumentum, quia aut imposturam non aduertit, aut impietate delectatus aduertere non vult. Sed ea nunc vtraque refutata, cauere sibi à tali impostore potest Calvinista si velit, cauebit Catholicus quia vult.

si. Amen amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit, non videbit mortem in aeternum.

Obseruandum hoc loco, & propter istius calamitosi temporis hæreticos magna diligentia obseruandum, promissionem vitæ aeternæ non secus in his verbis mandatorum obseruationi à Christo fieri, idque cum magna asseuerantia (*Amen amen dico vobis*) quam aliis in locis similem promissionem fidei in Christum fieri legimus. *Non videre mortem aeternam, perinde esse ac videre & habere vitam aeternam, nemi*

Mandatorum obseruationi vitæ aeternæ promittitur.